

Така динаміка дає змогу, з одного боку, сподіватися, що процеси самоорганізації мешканців багатоквартирних будинків в українських містах інтенсифікуватимуться й надалі, хоча це відбуватиметься не так швидко, як планували ініціатори. Водночас, з іншого боку, у повній відповідності з вказаними положеннями Європейської хартії міст II це підкреслює необхідність послідовної політики влади у цьому питанні, важливість дій й держави, й загальноміських структур управління (мерій) щодо стимулювання цього процесу, зокрема й щодо захисту інтересів різних соціальних груп у середовищі міщан. Також держава та мерії повинні допомагати міщанам вирішувати ті проблеми, виникнення яких було зумовлене політикою самої держави у попередні десятиліття.

ОСОБЛИВОСТІ СТИЛЮ В АРХІТЕКТУРНО-КОМПОЗИЦІЙНИХ РІШЕННЯХ СТАНЦІЙ ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

О. М. ПЕТРУНЯ,

*Київський національний університет будівництва і архітектури,
(м. Київ, Україна)*

E-mail: olga_petrunya@ukr.net

Для стилізації в архітектурі характерним є прагнення використати із досвіду минулого не лише загальні творчі принципи та композиційні закономірності, але і конкретні архітектурні форми, які створені на новій функціонально-конструктивній основі.

Стилізацією є поверхневе використання засобів архітектурно-художньої виразності та творчих напрямків сучасної архітектури, прагнення застосовувати зовнішні прийоми і форми нової архітектури, сприймаючи їх як стилістичну моду. Наприклад, стилізація під конструктивізм та модернізм в сучасній західній архітектурі, обумовлена вимогами реклами та моди.

Стиль в архітектурі – поєднання образної системи засобів художньої виразності, характерних для певного періоду. Для створення архітектури потрібні: образ споруди, стійка ідея та включення її в природне оточуюче середовище.

До основних типів архітектурних споруд належать: житло. Адміністративні та громадські будівлі (театри, музеї, школи, стадіони, лікарні). Культові споруди, фортифікаційні, промислові та транспортні забудови. Інженерно-технічні споруди (акведуки, мости, вежі, загати).

Станції технічного обслуговування належать до типу промислових будинків, характер вирішення яких тісно пов'язаний з технологіч-

ним процесом, розміщенням устаткування, переміщення автомобілів усередині приміщення. Це дозволяє вводити, за необхідності, показник комфортності (якості) об'єкту, який залежить від багатьох факторів, в тому числі й від застосування прогресивних технологій, економічних можливостей замовника, потреб відвідувачів тощо.

Гармонійна виразність образу промислових будівель (технічного обслуговування) досягається за допомогою ритму. У разі індустріального будівництва з величезним переважанням типових повторюваних елементів для композиції найхарактернішим є ритм – просте повторення елементів, наприклад, стінових панелей, прибудованих сходових клітин, ліфтів, входів, сонцезахисних пристроїв, ліхтарних надбудов, витяжних шахт, виступаючих та западаючих ділянок стіни, елементів покриття. Під час проектування СТО необхідно ширше вживати такі прийоми архітектури, як гармонійне поєднання глухих і скляних поверхонь. Поєднувати різні фактури і кольори. Збагачувати фасади виразними акцентами на вході і виїзді. Створювати художню єдність композиції, які мають відбивати специфіку даної споруди, створюючи виразний зовнішній вигляд.

Їх архітектурна композиція залежить від: функціонально-технологічного призначення об'єкту, видів виконуваних функцій та режиму роботи у виробничих приміщеннях; кліматом району будівництва, місцем розміщення у поєднанні з оточуючою забудовою (містобудівною ситуацією) розміру підприємства (автосервіси, автосалони, автоцентри) та уніфікації будівництва.

В основі архітектурного стилю підприємств з технічного обслуговування був тривалий час закладений конструктивізм (наявність строгих та геометрично-чистих форм). Що ґрунтується на ідеї зближення мистецтва з досягненнями науки і техніки. Характерними рисами є раціональна доцільність, економність, лаконізм у засобах вираження, геометризм, монолітність зовнішнього вигляду. Конструктивізм вирізняється повною відмовою від криволінійності в поєднанні зі сміливим komponуванням об'ємів. Конструктивістські споруди – це складні композиції з різноманітних за висотою та шириною прямокутників, що утворюють розчленовані фасади, засклені підвісні галереї, заплутану систему внутрішніх дворів, коридорів і терас. Для одноповерхових СТО осередковий тип найбільш простий. Це, зазвичай, прямокутник у плані й у розрізі, паралелепіпед незначним обсягом, позбавлений пластики і силуету через простоту конфігурації у плані й відсутності перепадів висот розрізі. Ячейковий тип будівлі у СТО можна застосовувати щодо розміщення у них складських приміщень чи допоміжних виробництв.

Зародженню конструктивізму у світовому масштабі сприяла інтенсивна урбанізація та промислове будівництво, збільшення чисельності міського населення, що викликало переущільнення забудови, багатопверховість та зменшення зелених насаджень.

У наш час (21 століття) з'являються інші підходи до архітектурно-композиційних рішень. Виникли нові типи підприємств з технічного обслуговуванню з вертикальним багаторівневим зонуванням. Розширення авторинку зумовило впровадження фірмового стилю для диллерів. Що характеризується стандартизацією внутрішнього та зовнішнього дизайнерського архітектурного рішення. Вимагається оформлення підприємств в спеціальній (індивідуальній) колірній гаммі та з дотриманням певного стилю.

ПИТАННЯ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ОБ'ЄДНАНИХ ГРОМАД

Л. М. ПІЛПАКА,

Національний університет водного господарства та природокористування (м. Рівне, Україна)

E-mail: l.m.pilipaka@nuwm.edu.ua

В Україні розпочато роботу над стратегічним плануванням розвитку як територій міст, так і об'єднаних територіальних громад.

Стратегічне планування – це системний шлях до управління змінами і створення спільного бачення майбутнього громади.

Важливою складовою стратегічного планування розвитку громади є її просторове планування. На жаль, відсутність єдиних планувальних документів в межах населеного пункту та за його межами призвело до втрати комунальних та державних земель. Наявність відповідної схеми планування вирішить низку питань раціонального використання території громади, збереження земель. Схема планування території громади має узгоджуватись із Стратегією розвитку громади. Ці документи бажано готувати паралельно.

Процес просторового розвитку повинен дозволяти забезпечити гармонійні суспільні зміни території разом із зростаючими матеріальними і духовними потребами мешканців за рахунок максимально ефективного і раціонального господарювання і використання природних ресурсів. Метою планування території об'єднаної громади має бути таке людиноцентричне її впорядкування, яке дозволяє зберегти та посилити конкурентоспроможність у залученні державних і приватних (у тому числі іноземних) інвестицій.

Відповідно до цього, у містобудівній документації на основі комплексної оцінки території, аналізу всієї сукупності передумов і обме-